



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Nicolai Revsneri Leorini Lavinga, Oppidvm Rhetiae  
Amoenissimvm Ac Pervetvstvm, Sitvm In Ripa Danvbiana**

**Reusner, Nikolaus**

**Lavingae, 1567**

**VD16 R 1442**

In Eclipsin Lvnae, Qvae Apparvit Anno Iesv Christi MDLXVI M. VIII. Br. D.  
XXVIII.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-12428**

IN ECLIPSIN LVNAE  
QVÆ APPARVIT ANNO IES  
CHRISTI M D LXVI M. VII.  
BR. D. XXVIII.

V Esper adest : spissisq; diem nox obruitus  
Sidera flammiferas explicuere faces, (bris:  
Tamq; sub Hesperias declinat Cynthius vndas:  
Terga venenati qui premit ima Nepæ.  
Quem propè germana Mauors in sede locatus,  
Nescio quos siue denotat ore metus.  
Quid? Venus æquali Libræ quoq; lance recepta  
Tethyos æquoreis cum Ioue gaudet aquis.  
Iunxit Atlantiades gressus, cœloq; recessit:  
Cum Ioue, cum nata maluit esse Iouis.  
Ecce quid hoc? longa marcens ætate, puella  
Amplexu fruitur clām propiore senex.  
Fallor? an Erigone roseo suffusa pudore  
Luminam ninc titubas conspicienda dare.  
Casta licet semper fueris, acceptaq; cœlo:  
Ferre tamen placida vix ea mente potes.  
Cynthia quid? venit ecce venit velamine nigro  
Abdita: nec tremulo lumine victa rubet.

AE Insigne caput, pleno caput orbe refulgens,  
IESI En terræ tenebris occulit umbra citis.  
III. Dic Dea, quæ liquidi contemplans ætheris astra,  
Sidereo motus mente vicesq; notas.  
itvns Quid nigris Phœbe sibi uult obducta cauermis :  
(brus Quæ Taurina ferit cuspide terga Draco?  
u: Sic ego : sic retulit non multis Diua morata :  
Dum loquitur, pulcro conspicit ore polum.  
Delia dum terræ latet umbbris, indiga lucis :  
Tertia iam cœli pandidit hora fores.  
Aspice, Mars framea multum metuendus et hasta,  
Quam lœua Phœbes lumina fronte videt.  
Sede sua residens radios obuertit acutos :  
Durraq, nescio quæ, mox fore fata monet.  
Impia quam vereor germani sanguinis arma :  
Bellaq, cum motu seditiona graui.  
Rarus amor fratrum : concordia rara, fidesq;  
Raraq, cognatæ gratia gentis erit.  
Pax erit hæc illis, dum vis Phœbea remittat :  
Cum placidis ouibus quæ solet esse lapis.  
Crescit amor cædis : certamina mutua crescent :  
Alter et alterius tendet in arma manus.  
Qui cervice gerunt hostilis vincula dextræ :  
Aut quorum duro cōpede crura sonant :

B v Quinque

Quae per externas errant à sedibus oras:  
Fortunæ metuant noxia tela malæ.  
Mille modis clades signantur, mille periclis:  
Præstiterit, placida qui mala mente feret,  
Nec satis hoc: animas ponent animalia passim  
Languentes medijs tabe recepta vijs.  
Quem modo vidisses spumantia frena ferocem  
Mandere, sœpè lue concidet æger equus.  
Quid? quod fama malum, quo non veloc iusvallum,  
Effundet vires mobilitate suæ.  
Tota tremens, æs tota sonans, commenta loquetur  
Mille, per innumeræ aere lapsavias.  
Mixta vagabuntur cum veris ficta: metusq;  
Non procul hinc, rerum pessimus augur, em  
Augurium trahet omne uia peiore: timori  
Affolet in peius pronior esse fides.  
Sic ait Vranie: nec longa silentia feci:  
Aurea, respondi, quid Cytherea notat?  
Sexus, ait, duræ muliebris spicula sortis  
Sentiet: et magno damna dolore feret,  
Nec tibi sors melior portenditur aula, tuisq;  
Pasiphæs scuus dum premit astra Draco.  
Lis passim, demensq; suas discordia uires  
Exeret: et populos coget in armas feros.

Vitimi dubio signantes limite campos  
Sternere bellorum mœnia clade uolent.  
Ciubus & subdent infesta pericula cœco  
  Marie: uelut nusquam cætera bella forent.  
Nec scio, quò seruos perducet gratia: sanctæ.  
  Immemores fidei, polliciti q[uo]d dati.  
Pertrahet h[ic] uerbis Dominum, vultuq[ue] benignos.  
  Perfidus interea dissimilator erit.  
Ille nefas animo tentans, periuria primū.  
  Celabit: falso mox seret ore dolos.  
Scaurusq[ue] malit, fati securus iniquis.  
  Interimet scissa seq[ue]s suosq[ue] fidei.  
Quid? quod morborum signat discrimina multa  
  Lesæ Deæ cauda uirus habente domus.  
Quos longum memorare foret: falsissima uates.  
  O virginam metuam tot mala: iure precer.  
Quisquis es, humanae sortem prænoscere uitæ.  
  Signaque uenturi disce timere mali.  
Dixerat: & fuscis iam Luna redibat ab umbris:  
  Plena per humentes se retegebat equos.  
Mox Dea: ne dubites, uates operose, timoris.  
  Accipe quo tanti tempore finis erit.  
Cynthius auratum pecoris cum vellus adibit:  
  Noueris hac uires explicuisse suas.

Hactenus:

*Hactenus: et vultu, si plura requirere vellem,  
Se mihi difficilem non fore Diua nuit.  
Erubui: gratesq; Deo verecundior egi:  
Officij pactus iura fidemq; mej.*

**IN DEFECTIÖNEM SOLIS, QVÆ  
EST FACTA ANNO M DLXVII.**  
**V. ID. APR.**

**AD BARTHOLOMÆVM REV.  
NERVM MEDICVM DOCTO.  
REM.**

**N**unc ego funesti nunc mille pericula Martis,  
Nunc vereor miseram bella datura nec.  
Nunc clades vereor trifles: nec vana reveri  
Signa monent, magni conscientia signa mali.  
Quis pueret? en soror en intercipit impia fratris,  
Lumen: ab hoc uno nec nisi lumen habet.  
En nigro Solis vultus obducit amictu:  
Opert ut attonitos languidus abdere equos.  
Videris, et tenebras Erebum liquisse putabis:  
Aetheris ac viduas Solis ab ore domos.  
Videris, ingentisq; fatebere signa doloris:  
Nec sphenenda metus nuncia dira novij.  
Hoc funesta dies. heu fatis tristibus orta:  
Horrida prodigijs, omnibusq; dies.